

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz īpašumu pārkāpums.

Prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu esot pretrunā tās tiesībām uz intelektuālo īpašumu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 17. panta 2. punktu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots prasības par konfidenciālas komercinformācijas aizsardzību pārkāpums.

Prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu esot arī pretrunā konfidenciālas komercinformācijas aizsardzības prasībai saskaņā ar Hartas 7. pantu.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots vispārīgā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

Prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu esot arī pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam. Kamēr prasītājam esot bijis jāiegulda ievērojamas investīcijas apstiprināšanai vajadzīgo datu iegūšanai, atbildētāja šos datus esot izmantojusi tādu trešo personu labā, kurām šādas prasības nebija jāizpilda.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpums.

Visbeidzot prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu radot tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Prasītājam bija jābūt iespējai pašauties, ka tās dati par augu aizsardzības līdzekli *VitiSan*® tiks izmantoti tikai, ievērojot datu aizsardzību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – *Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft u.c./Komisija*

(Lieta T-750/15)

(2016/C 059/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH* (Ceica, Vācija), *RWE Power AG* (Esene, Vācija), *Vattenfall Europe Mining AG* (Kotbusa, Vācija) (pārstāvji – *U. Karpenstein*, *K. Dingemann* un *M. Kottmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 23. jūlija Lēmumu C(2014) 5081, *final*, procedūrā *State aid SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Germany – EEG 2014 – Reform of the Renewable Energy Law* – tiktāl, ciktāl tajā par valsts atbalstu ir kvalificēts EEG 2014 [*Gesetz für den Ausbau erneuerbarer Energien*] 61. panta 3. un 4. punkta regulējums par pašapgādes iekārtām un tās atbilstīgi 5. punkta otrajam ievilkumam (75. lpp.) atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu tikai līdz 2017. gada 31. decembrim;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: Selektīvu priekšrocību noteiktiem uzņēmumiem neesamība

Pirmajā prasības pamatā prasītāji norāda, ka apstrīdētajā lēmumā regulējums par elektroenerģijas pašapgādes iekārtām (*EEG* 2014 61. panta 3. un 4. punkts) nepamatoti ir kvalificēts kā selektīvs pasākums un tādejādi kā valsts atbalsts.

2. Otrais pamats: Valsts finanšu līdzekļu neesamība

Otrā pamata ietvaros prasītāji apgalvo, ka ar *EEG* maksu finansētā atjaunojamo enerģiju izmantošanas veicināšana netiek veikta no valsts, bet gan no privātiem līdzekļiem. Nedz *EEG* maksas iekasēšana, nedz tās izlietošana nav – kā noteikts judikatūrā – pastāvīgā valsts uzraudzībā. Turklāt attiecīgais regulējums neradītu slogu valsts budžetam, jo *EEG* maksas kopējais apmērs nesamazinās pašapgādes iekārtu atbrīvojuma no šīs maksas dēļ.

Prasība, kas celta 2015. gada 30. decembrī – Luksemburga/Komisija

(Lieta T-755/15)

(2016/C 059/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji – *D. Holderer*, pārstāvis, un *D. Waelbroeck*, *S. Naudin* un *A. Steichen*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- galvenokārt, atcelt Komisijas 2015. gada 21. oktobra lēmumu par valsts atbalstu SA.38375, ko Luksemburgas Lielhercogiste ir piešķirusi *Fiat*;
- pakārtoti, atcelt Komisijas 2015. gada 21. oktobra lēmumu par valsts atbalstu SA.38375, ko Luksemburgas Lielhercogiste ir piešķirusi *Fiat*, ciktāl tajā ir uzdots atgūt atbalstu;
- piespriest Komisijas atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. pants, jo Komisija nav pierādījusi, ka strīdīgais sākotnējais lēmums būtu selektīvs.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. pants un Komisijas pienākums norādīt pamatojumu, jo tā neesot pierādījusi, ka ir tikusi sniegta priekšrocība, nedz arī to, ka būtu tikusi ierobežota konkurence.